

1: „Hallo, vy lidé! Zachovejte klid. Nemáme vůči vám nepřátelských úmyslů. Potřebujeme jenom víc vody, víc břehů, víc mělčin pro svůj život. Je nás příliš mnoho. Už pro nás není dost místa na vašich březích. Proto musíme odbourat vaše pevniny. Uděláme z nich samé zálivy a ostrovy. Tím se dá délka světových břehů zpětinasobit. Budeme stavět nové mělčiny. Nemůžeme žít v hlubokém moři. Budeme potřebovat vašich pevnin jako materiálu k zasypání hlubin. Nemáme proti vám nic, ale je nás příliš mnoho. Můžete se zatím odstěhovat do vnitrozemí. Můžete se uchýlit do hor. Hory se budou bourat až nakonec.

Vy jste nás chtěli. Vy jste nás rozšířili po celém světě. Nyní nás máte. Chceme s vámi vyjít po dobrém. Budete nám dodávat ocel na naše vrtačky a krumpáče. Budete nám dodávat trřaskaviny. Budete nám dodávat torpéda. Budete pro nás pracovat. Bez vás bychom nemohli odklidit staré pevniny. Hallo, vy lidé, Chief Salamander vám jménem všech Mloků světa nabízí spolupráci. Budete s námi pracovat na odbourání vašeho světa. Děkujeme vám.“

Unavený, chraptivý hlas umkl a bylo slyšet jen táhlé hučení jako strojů nebo moře. „Hallo, hallo, vy lidé,“ ozval se opět skřehotavý hlas, „nyní vám budeme vysílat zábavnou hudbu z vašich gramofonových desek. Na pořadu je Pochod Tritonů z výpravného filmu Poseidon.“

2: „– dojde k válce. Přirozeně.“

Ano, dojde k světové válce Mloků proti Mlokům.

„Ve jménu Kultury a Práva.“

A ve jménu pravého Mloctví. Ve jménu národní Slávy a Velikosti. Heslo je: Buď my nebo oni! Lemurové, ozbrojení masajskými krissy a dýkami Yoghů, podřežou bez milosti atlantské vetřelce; za to pokročilejší, evropsky vzdělaní Atlantové vpustí do lemurských moří chemické jedy a kultury zhoubných bakterií s takovým válečným úspěchem, že se tím zanoří všechny oceány. Moře je infikováno uměle vypěstovaným žaberním morem. A to je konec, člověče. Mloci vyhynou.

„Všichni?“

Všichni do posledního. Bude to vymřelý rod. Uchová se po nich jenom ten starý oeningenský otisk Andriase Scheuchzeri.

„A co lidé?“

Lidé? Ah pravda, lidé. Nu, ti se začnou pomalu vracet z hor na břehy toho, co zůstane z pevnin; ale oceán bude ještě dlouho smrdět rozkladem Mloků. Pevniny zase pomalu porostou nánosem řek; moře krok za krokem ustoupí a všechno bude skoro jako dřív. Vznikne nová legenda o potopě světa, kterou seslal Bůh za hříchy lidí. Budou také zkazky o potopených mythických zemích, které prý byly kolébkou lidské kultury; bude se třeba bájít o jakési Anglii nebo Francii nebo Německu –

„A potom?“

----- Dál už to nevím.

3: „LIGA PRO OCHRANU MLOKŮ SE OBRACÍ ZEJMÉNA K VÁM, ŽENY, ABYSTE V ZÁJMU SLUŠNOSTI A DOBRÝCH MRAVŮ PŘISPĚLY PRACÍ SVÝCH RUKOU K VELIKÉ AKCI, JEJÍMŽ CÍLEM JEST OPATŘIT MLOKY VHODNÝM ODĚVEM. NEJVHODNĚJŠÍ K TOMU ÚČELU JEST SUKÉNKA DLOUHÁ 40 CM, ŠÍŘKA V PASE 60 CM, NEJLÉPE SE VŠITOU GUMIČKOU, DOPORUČUJE SE SUKÉNKA SLOŽENÁ V ZÁHYBECH (PLISÉ), KTERÁ DOBŘE SLUŠÍ A DOVOLUJE VĚTŠÍ VOLNOST POHYBU, PRO KRAJINY TROPICKÉ POSTAČÍ ZÁSTĚRKA OPATŘENÁ TKANICÍ K ZAVÁZÁNÍ V PASE, ZHOTOVENÁ ZE ZCELA PROSTÉ PRACÍ LÁTKY, PO PŘÍPADĚ ZE STARŠÍCH ČÁSTÍ VAŠEHO OBLEKU. POMŮŽETE TÍM UBOHÝM MLOKŮM, ABY SE PŘI SVÉ PRÁCI V BLÍZKOSTI LIDÍ NEMUSELI UKAZOVAT BEZ JAKÉHOKOLIV ODĚVU, COŽ ZAJISTĚ URÁŽÍ JEJICH STUD A DOTÝKÁ SE NEMILE KAŽDÉHO SLUŠNÉHO ČLOVĚKA, ZEJMÉNA PAK KAŽDÉ ŽENY A MATKY.“

4: VAŠE PRÁCE – VÁŠ ÚSPĚCH.

VAŽTE SI KAŽDÉ VTEŘINY!

DEN MÁ TOLIKO 86 400 VTEŘIN!

KAŽDÝ MÁ JEN TOLIK CENY, KOLIK UDĚLÁ PRÁCE.

JEDEN METR HRÁZE MŮŽETE POSTAVIT ZA 57 MINUT!

KDO PRACUJE, SLOUŽÍ VŠEM.

KDO NEPRACUJE, AŤ NEJÍ!